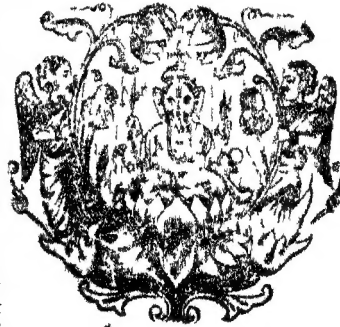

५३४६ सत्य मेव जयते

श्री गङ्गा लज्जनमाणा,
जनावी तथा छापी प्रसिद्ध करनार
ओङ्क संवत्

सर्व नस्त्रमां तत्त्व ह्येक अंशिका माय

भावधर्मी आराधिए तोभव मिंजुतराय

सर्व रूपमयी देवी
सर्व देवि मयं जगत्
अतोहं विश्व रूपांतां
नमामि परमेश्वरीम्.

कष्ट निवारण जन्तुमां वस्तुनी गङ्गाया
भजने भाव करि सज्जनो धर्महीन शत्रो थाय
आवृत्ति पहुँची.

सन् १८६७मा २५मा आषाढ सुक्ल २७२८२ पराव्युं छि.
संवत् १८५२ सन् १८६६.

धी "विक्टोरिया" प्रेस. सुरत.
किंमत, ये आना.

અર્પણ પત્રિકા

રાજ્ય માન રાજેશ્રી વડીળ ભાઈ

“હરિનંદભાઈ ભીમાનંદભાઈ શુક્લ

મુ. સૂર્યપૂર

“હરિ” કહેતાં “વિષ્ણુ” એ શબ્દના મૂળાર્થ પ્રમાણે

ઉત્તમોત્તમ પરમ તેજોમય શક્તિરૂપ આ બ્રહ્મામાં

“નંદ” કહેતાં આનંદ પામનાર હરિનંદ

પોતાના તેમજ અન્યવહાર દ્રષ્ટિએ જોતાં

આચાર, વિચાર, વિવેક, ઝીકીડને

પારમાર્થિકાદી ઉત્તમ ગુણે કરી, અમ

વપરજો વડીળ બાવ પ્રદક્ષિ કરી,

નામ પ્રમાણે અતિ અદ્ભુતાશ્ર-

યમય નિવૃપદેશ કરી, પ્રેમ

દ્રષ્ટિએ દર્શણ આપો છો, તો

આપ ઉપદેશે તૈયાર થયેલ

આ લઘુ ગ્રંથ પ્રેમાકર્ષણે

અર્પણ.

દા. રા.

અંબા ભક્તિ સંગ્રહે રચી, ભુલચુક માફી આપ;

અંબા સુત હરિનંદને, કરી અર્પણ એ આપ.

લી. ચણેરાજ

સેવક

કર્તા

શ્રીગણેશાંબિકામ્યાં નમઃ

દોહરો

- માળક ખુદી અલ્પથી, રમ્યું છંદ કૃતિસાર;
લાગું ચરણે અંબિકા, શુભ મતિ દો આવાર. ૧
- બાપા શુદ્ધ કર માહેરી, કુ મતિ મુજ નિવાર;
મશ્વરી રાખું તાહેરો, એક સદા આધાર. ૨
- પશુ પક્ષીની તોલ હું, પ્રાણી છું નિરધાર;
રતી ખોલ કંઈ માહેરી, બેડો ઉતરે પાર. ૩
- શોભા મુજ-તુજ હાથ છે, કહું કરી નમસ્કાર;
તનમન લીન થઈ રહું, તુજ સેવા મોઝાર. ૪
- મનવાંછિત ફળ દે સદા, શક્તિ જુગદાધાર;
દાસ સર્વનો એમ કહું. ગણ માત્રાદોષ નિવાર, ૫

સ્તુતી

- અંબામાં વારે ચડો, તુજ વિના કોણ કરે સાહે,
વીઘ્ન આવ્યાં દૂર કરો, હું લાગું તમારે પાએ.
- મુલ — લાગું હું પાએ, કરો મુજ સાહે,
માત માહારી છે તાહારી ગતી ન્યારી.
રંકની વારેચડો માતા (૨) વાર.
તમે, છો જનુની જુગદાતા (૨) વાર.

બકત સહુ તેરા ગુણગાતા (૧) વાર.

સેવક હમે સુ ખુદિ પાતા (૨) વાર. તેરા નામ.

છંદ ૧

પ્રથમ ગણેશને નમન કરે, અઘટ સિદ્ધિ કે દાતા;
તેરા ગુણ એક ચિતસેં ગાતા, ધુર્જટી સુત ગળનન રાજે.

સિંહાસનપર સાર મસ્તકપર મુગટ કરે ચમકાર.

મુલ—કાને કુંડળ છે સાર, હીરા માણેક ચમકાર
હાથે કલ્લાં સાંકળાં સાર. બાળુબંધ ઝલકે અપરંપાર,
સિદ્ધિ ખુદિ બે નાર, તમારી અમ્મર ધોલાતા. તેરા. ૧
બાળે ચંદનવિશાળ, કુંકુમ અક્ષત જોણીવાર;
પિતાંબર પેહેરી થયા તૈયાર.

મુલ—શોભે સિંદુર અંગ, જેનો લાલ છે રંગ;
ઉડે અખીર ખુશખોદાર, ગળામાં શોભે પુષ્પનો હાર.
આળુ આળુ છડીદાર, ઉભાકહે જયજય અનંદાતા. તેરા. ૨.
દક્ષિણ સૂંઢપર દંત બિરાજે, નેનોમેં કાળજી સાર;
અગર ધૂપ સદા ધાય નિરધાર.

મુલ—શુભ શાંતીમાં પેહેલા બકત કાજ આવો વેહેલા
તમને સમરં વારંવાર, આપ છો કળ્પ તણા હરનાર
બકતજન સહુ ઉમંગથી તેરા દરશનકું આતા. તેરા. ૩.
અદ્ભુત રચના અણેશ તાહારી, લીલાનો નહિં પાર;
સેવક તાહારો કેહે છે વારંવાર.

મુલ—ઠકું તને કર જોડી; ટુંક ખુદિ મારી થોડી
તુ રટ્ટીનો દાતાર, કુખુદિ દાળી જાન વધાર,
આવ્યો શરણે સાહેબાઓ તમે ગણેશ જુગવાતા; તેરા. ૪.

છંદ ૨

અંખા માં તાહારં સમરણુ સાચું, સમરણુથી મુખ આપે છે.
અધોર પાપ ને કાપાં હોએ તે, સમરણુથી તું કાપે છે. ૧૬.
કાષ્ઠ ભક્ત અમ્હાની આવે, તેને જ્ઞાન પ્રસારે છે.

નારી કળાનો પાર નથી માં, ભક્તિની વારે ધાએ છે.

ભક્તો સર્વે હુગી મળી તારાં દરશન કરવા આવે છે.

કાષ્ઠ નાળાએર, ધીનો, દીવો; હાર ઉમંગથી ભાવે છે.

વાંઝિયાં ને દરજનથી રાજી, તેને તું દરજન આપે છે; અધોર. ૧.

દેહેરં તાહારં સુંદર શોભે, શિખરે ત્રિશુળ રાજે છે.

આરતિ સમે ધંટા ધડિઆલમાં, ધનનન; ધનનન વાજે છે.

શિવજી આવી ઝાક વગાડે, નારદ વેણા ગાજે છે.

તેત્રીસ કોટિ દેવ મળી સહુ, રંગ મંડપમાં છાજે છે.

ભક્તને જેવી દરશન ઈચ્છા તેવાં તું દરશન આપે છે. અધોર. ૨.

વાડી તણી છે અદ્ભૂત રચના, ગુલાબ અંપા બહેકે છે.

જામ શેવડી બટ મોગરો, આશો પાલવ હહેકે છે.

સુંદર મિંહાશન આપ મિરાજે, શિરપર છતર છાજે છે.

કાળીગાંઠી ધરી કંઠે રત્ન જડી, ગરુડાંધ મિરાજે છે.

કસબી કોરતીસાડી પેહેરી માં, ભક્તને દરશન આપે છે. અધોર. ૩.

ભક્ત તણી તું આશ પુરેમાં ભક્તના શિરપર ગાજે છે.

જાળું ભાવથી અંખામાંને, ધન દિવસ માહારો આજે છે.

તારા વિના કોણુ પાર જીતારે, તુંહી સારમાં સાર છે.

આલક જાણી લેજો ઉગારી, તમ તણો આધાર છે.

સેવક કેહે છે સમરણુ કરે તેને, આખરે મુક્તિ આપે છે. અધોર. ૪.

છંદ ૩

સુરત શેહેર ગુલઝારે, સુરત શેહેર ગુલઝાર;
ધિયાઝિયામાં માત માહેરી.

નામ જિનોકા માત અંખિકા અકળ કળા ન્યારી. ૧૬.

પ્રથમ હકીગત કહું દેહેરાની, માછ વરજો ઉર;

કાળ કપુદ્ધિ આપ સપુદ્ધિ, માહાર વધારો સુર.

શિખર દેહેરાના બે બિરાજે, ધુમટ સુંદર સાર.

જન બિરાજે શિખર ઉપર ફરકડે વારંવાર.

ત્રીજે બિરાજે ફરતી અગાશી, સુંદર માછ તાહારી; નામ જિનોકા. ૧

કમાન દેહેરામાં આઠ બિરાજે, અકેક ધુમટની ચાર;

અકેક કમાનેનકશીવાળા, શોભે કાંગરા બાર.

અકેક કમાને ત્રણ ત્રણ હાંડી ચાર ખુણાંની ચાર;

ચાર કમાન મળીને હાંડી, યમ જુમલે બાર.

પચમાં અકેક ઝુમર બિરાજે. મધ્યલીલું બારી; નામ જિનોકા. ૨.

તપ્ત ઉપર બેઠી અંખિકા, સજી સોજે સજીગાર.

સિરપર રત્ન મણી છે હતાર, મૂગટ છે બજાકાદાર

નાકે વાળી સુંદર બિરાજે, નેનોમે કાજળ સાર;

બાહે બાજુબંધ વેડ વીટી. પાય ધુધર કરે ધમકાર

સોજે સજીગાર ઝળકી રહ્યા છે. રચના ખુબ સારીનામ જિનોકા. ૩.

અંખામાં તાહારી વાડી બારી, કહું તેનો વિસ્તાર;

જુદ બાઈ ખીલી રહી કરે, ખુશબો અપરંપાર;

ગુલાબ ગળવેલી સારગલજોટા. શોભે વાડીમાં;

ચંપા ચંબેલી ખીલી રહી, અપર ફૂલ અપાર;
 માળી એ ધણી કરી કરાંમત, વાડી ભરી સારી; નામ જિનોકા ૪.
 અપરપાર છે માયા તમારી, કેહેતાં ન આવે પાર;
 ભક્તજન દારે આવી કરે, જય જયનો પોકાર;
 હાથ જોડીને કહું છું માણ, એક તારો આધાર;
 સદા માંગું સમરણ તમારું, કહું છું વારંવાર;
 હાથ જોડીને કેહે છે શેવક, આશ પુરો માહારી; નામ જિનોકા ૫.

છંદ ૪

ઓમાં આરાસુર વાસી, આરાસુર વાસ સારો;
 ભક્તને ભવસાગર તારો. આરાસુર વાસી. ટેક.
 ઓમાં ભક્ત અગ્નિની, અગ્નિની ખાળ તાહારો;
 રંક જાણી કરો નહીં ન્યારો. દયાળી અંબે. (૨)
 અંબે કરે સમરણ પ્રથમ હું કરે તને વંદન,
 વિધન નિવારો, નિવારો કષ્ટ ક્યારો. ભક્તને ભવ. ૧.
 ઓમાં, દૈત્ય બહુ બળિયા, બળિયા હતા અંડ મુંડ જેહ;
 તેને પણ રણમાં રોળ્યા તેહ, કરી ધુધ ભારી (૨)
 ભારી કાધું તમે જાહે, દૈત્ય પોકારવા લાગ્યા ત્યાહે;
 થયાં બહુ ઝનુની, ઝનુની યજ્ઞ કહે મારો. ભક્તને ભવ. ૨.
 ઓમાં નિશુંભધસી આવ્યો, આવી ખાણ વરસાદ વરસાવ્યો;
 તોએ ડાઘ એનો નહિં ફાવ્યો, આખર થયો પ્રાણે. (૨)
 પ્રાણે થયો એવી જાણી જુમ, તુરત તૈઆર થયો છે શુંભ;
 રણ આવી ઉભો, ઉભો કહે લાવું આરો. ભક્તને ભવ. ૩

ઓમાં શુંબને દેખી, દેખિ દેવ કરે ત્રાહે ત્રાહે;
 જોષને કોપે ભરાણાંમાએ, ત્રિશુળ ખાણ લીધાં. (૨)
 લક્ષ્મી રણમાં ધસીયાં જાહે, દેવની કરવા ચાહ્યાં સાહે;
 શુંબ કિધા ઠારે, ઠાર કરી લાવી આરો. ભક્તને ભવ. ૪.
 ઓમાં દેવ સુખિ કીધા, કીધા કહે આપનો લાભ;
 ભક્તો ગાય રાગને ખ્યાલ, તારે આધારે (૨)
 આધારે બન્યા આ છંદ સાલ ઓગણીસે એકાવન;
 શૈવક તાહારો કહે છે, કહે છે જ્ઞાન વધારો. ભક્તને ભવ. ૫.

છંદ ૫

અંબા અંબા મુખજપલો પ્રાણી, આ કાયા તાહારી નથી ખરી;
 મિથ્યા હંકાર કરે શું પ્રાણી, એક દીન જવું છે મરી. રેક.
 જુહી કાયા જુહી માયા, જુહા સખ સંસારે.
 અવર નહિં કોઈ તાહાર જોલી; અંબા વિના નાહ આધારે.
 માત, તાત, તું જણે તાહારાં; તેતો છે ન્યારે ન્યારે.
 પરણી નારી, નવ રહે સંગી, કદી તને નહિં એ તારે.
 એકનામ ભજ અંબા માંતું, એહી નામથી જવું તરી. મિથ્યા. ૧.
 પૈસાનાં છે સધળાં રનેહી, પૈસા વિશ્વ નહિ આવે પાસ.
 જે જુસાનો હંકાર કરે છે, અંતે અતિ તે થાએ નિરાશ;
 મારે જીવતું હંકાર છોડી, એક રાખ અંબાની આશ.
 કોષ કૃષ્ણી સધળી તજ તું, ખોટો મોહમદ માયા પાસ;
 ખાંધી મુઠીલાખનિ કહીએ, તેવી મુઠીએ જજો તરી. મિથ્યા. ૨.
 આ દુનીઆમાં સરવે ખોટું, સત્ય વસ્તુ અંબાનું નામ;
 એક ચિત્તથી બળે ભક્ત સદુ, એપિ થાએ સિધ સદુનું કામ.

અખા વિના ખીજો નયિ આરો, એ તા વિના નયિ મુનો ધમ-
ગર્વ છોડિ બજ, અખા માને, એ આખર છે મુકિત ધામ;
શેવક કહે છે કરજોડી સહુ મળેને અખે માત ખરી. મિથ્યા. ૭.

૭૬ ૬

શુભ આળ્યો ચૈતર માસ, નવ દીવસ નવ રાત્રી ખાસ;
ભાવિક જનને હુલ્લાસ, આનંદકારી.
બક્ત દરશન કરવા આવે, પ્રથમ માંને ક્ષીશ નમાવે;
ભાવ થકી ગુણ ગાવે, આશા તાહારી, ૮૭.

કાંઈ ખીનો દીવો લાવે, કાંઈ નાળીએર ચડાવે;
કાંઈ કલગીઓ પણ લાવે ધણા ભાવ કરી.
સહુની અરજી તું સ્વિકારે, તાહારી શોભાનો નહિ પારે;
કહું સજીગરનો વિસ્તારે. માતા માહારી.

તુતો આરાધનની રાણી, આખા જગતમાં ગવાણી;
કરો સંકટની હાની જગત આધારી. બક્તો દરશન. ૧.

શોભે સીરપર મુગટ સાર, બાળુ બંધ કરે ચમકાર;
કાંને કુંડળનો છે બાહાર. જળકે ભારી.

દીલડી શોભે અપરંપાર, હીરો ધણો કરે ચમકાર;
હાથ કંકણ ચુડા સાર. પાંચી ન્યારી.

નાસીકે છે સુંદર વાળી, લટ છુટી નાંગણુ કાળી;
તું અખે દીન દયાળી. દીસે સારી. બક્ત દરશન.
કોટે શોભે કંચન હાર, કાળીમાંડી પાટીયાં સાર;
હિન્ન રત્ન કરે ચમકાર ચીજપત્રી સારી.

કમર પટો શોભે સાર, સાડી શોભે ખુટાદાર;
 પાચ ધુધર કરે ધમકાર, ખીધુવા ભારી.
 બાલે બાલ પોરવ્યાં મોતી, બેઠી બક્ત તણી રાહ જોતી;
 આવ્યાં વીધન પલ્લમાં ખોતી, તાહારી પલ્લહારી. બક્ત દરશન. ૩.
 મળી જોગણી ચોંસેઠ સાર, આવી અંબા માંને દ્વાર;
 મરખો માવા નિરધાર, સણુગાર સણ.
 મરખો ગાએ ચાચર માંહે, સહુને મન હરખ નમાએ;
 મરખો ગાઇ સ્થાનકે જાએ, સરવે દેવી.
 બક્ત કેહે છે વારંવાર, તાહારી લીલાનો નહિ પાર;
 મુજને તારો ભવજળ પાર, આશા તાહારી.
 શૈવક દરશન કરવા આવે, પ્રથમ માંને શીશ નમાવે. ૪.

છંદ ૭

મવરિ પુત્રને શીશ નામું, ગજ વદન લો જાણી;
 પ્રજ્ઞાથી સરસ્વતિ છો વાણી.
 શિવજી જતાતા. તપ કરવા, ત્યારે પારવતિ વહે વચન;
 બોળા કંઈ આપો મુજને તનં.
 શંકર હસિ મુખ બોલીઆ, તમે ઉમિયા વિચારો મન;
 કરોન્તમે શક્તિથી ઉત્પનં.
 જમણે અંમથી તૈઆર થયા, નામે મણુપતીલો જાણી; પ્રજ્ઞાથી. ૧.
 કુંકુંમ સિંદુરને અખીર અરગળ, પુષ્પ અને ચંદન;
 મુગટ માંહે શોભી રહ્યાં છે રતન.
 જમણિ સંઠપર દંત ખિરાજે, તારાં અણિઆળાં લેચન;

હુંડાળો સહુનો દુઃખ ભજન.

હંડ કમંડળ હરશી અહી, લીધા મોદિક વખાણી; અર્થાથી. ર.

ગિરજનંદન ગણેશ તુજને, સોંપ્યાં તન મન ધન;

સદા હંમપર રહેજો પરસન.

પ્રહ્લ તનયા તું માતા માહારી, કરે તુંજને વંદન;

કૃપા કરે મુજપર જાણી દિન.

વિશ્વ વિખ્યાતી ધટધટ વ્યાપિક, સમરેસહુ પ્રાણી; અર્થાથી. ર.

કોટિ કોટિ અક્ષાંડની માંહે, કોઈ કરે છે દેહદમન;

પામવા અંખાનાં દરશન.

સદા કરે છે દેવ સકળ, બકતોને છો પરસન;

સેવક તારો કહે આજે ધનધન.

અંખામાંને કહું કર જોડી, આપો શુભ વાણી; અર્થાથી. ર.

છંદ ૮

સ્તુતી.

સંવત ઓગણીસ પિસ્તાળીસમાં, લાગી મોટી આગ.

નવ કલાક સુધી રહી એણે લીધું સુરતનું નાક.

અરજ સાંભલો માત મારી. (૨) વાર

આગનો છંદ કહું વિસ્તારી. (૨) વાર

છઉં હું તારો આધારી. (૨) વાર

અંબિકા બાળ રાખ મારી. (૨) વાર

સેવકતુજ જાએ વારી વારી. મારી માં.

રાહ. બરાનપુરી. ગરબાનો.

સવત ઝોમણી પિસ્તાળીસ, ચૈત્ર શુદ્ધ છઠને દીસ;
 આજે કરી ધણેરી રીસ, દુઃખ દીધું બારી.
 સુરત મધ્યે લાગી આગ, તાંહાં તો બળે સિસમને સામ;
 ઝોણે લીધો માથે જંગ, કરી કિલકારી. ટેક.
 પ્રથમ દિનશાહની દુકાન, તાંહાંથી સળગીએ નિરવાણ;
 તેમાં ધણું કાપું તોફાન. પછી બાહાર આવી.
 લીધી કાટપિટિયાની હાર, પછી ગણ પિઠામે ગાર.
 પીધી મદિરા નિરધાર, થઈ મદમાતી.
 મદિરા પીને તાંહાંથી ચાલી, નથી મુક્તી કોઈને ખાલી;
 હારો હાર લેતી ચાલી, આગવધી બારી. સુરત મધ્યે. ૧.
 ત્યાંહાંથી આજે મારયો ઠેકડો, લિધો શ્વાળાનો ટેકરો;
 ત્યાંહાં તો લોક મળ્યા છે સેંકડો, જેવા આગ માતા.
 પાંહાંથી ગોળો જે ઉછળ્યો, જઈ બુદ્ધલાવાડમાં પડ્યો;
 છાપરા સાથે આયડ્યો, થઈ ફાટફાટા.
 લોકો હિંમત ગયા હારી, નથી જિગરવાની બારી;
 માલ કરવા માંડ્યો ખાલી, થયા લાચારી સુરત ૨.
 જબિલાનાં ખાધાં બજાયાં, ચોકસીઓના સજાગાર સજાયા;
 હરીપરા મધ્યે ઠસીઆં. ત્યાંથી આટકી રહ્યાં.
 પડે કંદોઈને ધણો માર, ત્યાંહાં તો ચીજ ભરી છે સાર;
 લાડુ જલેબીનો બાહાર જેભર ખાખ ગયાં.
 દહિંથરાં ફરસિપુરી કળી, સુતરેણી ધીમાં તળી;
 માંએ આરોગ્યાં છે ઠરી, મગજ ધારી. સુરત ૩.

આહુ મરયાને લસણુ, લીધુ કરી લિધાં બસમ;
 માંએ એવા લિધા કસમ, બળર નાંખવો ખોળી.
 કોહોળું તુરીયાને ગીલોડાં, કારેલાં વેગણુને ભીડાં
 મોગરી ફણુસીને ટીંડસ ચોળી,
 રાળને પડી છે ટેવ, માંને ખવાડાવી છે સેવ;
 મમરા ગાંઠીઆ તમે લેવ, થાપડા સુંવાળી. સુરત ૪
 લીધા કંસારાને ઘેરી, પછી માંએ ધાટડી પેહેરી;
 બાકી રાખી દાળિયાસેરી. અહીંથી અટકી રહી.
 આબ્યો કાપડીઆનો કાળ, આગે મારી છે ત્યાંહાં કાળ
 તેઓ દે છે ધણેરો ગાળ, તે ખમી રહી.
 લોકોમાંને ધણા હવન, માંએ પેહેરાં છે ગવન;
 જેઓ કહેવાએ છે યવન તેની મસીદ આળી. સુરત ૫
 પારસી શેરી નાંખી પટકી, ત્યાંહાંથી ધાંચી શેરી છટકી
 હિરપીતાલ થકી તે અટકી, બાબુ દાદા દેહેર.
 હવે નથી લામ તો થાક, ભાણા વૈદનો ખાધો પાક;
 લેવા ખેઠી સુરતનું નાક, ધોબી નાકું ઘેરયું.
 મસીદ કરી પાએમાલ, આબ્યો સરવેજનનો કાળ;
 થાણી પડે છે જેમરાળ, એવું જોર ભારી. સુરત ૬
 બળરમાં ખેલ મચ્યો છે કેવો, માંએ ખાધો લીલો મેવો;
 સરહિયો નથી જેવો તેવો કર્પુર આરતી કરી.
 બાળી ભાજવાળીની પોળ, ગોળવાળાનો ખાધો ગોળ;
 થાણી આવેછોળમછોળ, તો પણુ ડગતી નથી.

અહીંથી માતા આગળ ચાલ્યાં, જઈને ડબ્બરવાડે માહાત્મ્યાં-
 ડબ્બરલોકોનાં ઘર પાલ્યાં કરી પાએ માલી, સુરત ૭-
 સાંભી સુખડીઆની લેન, તેમાં માએ કીધું ગ્રેહન;
 મઝા આવી છે ફેન, બરશી પેડા લીધા.
 ગાંધીઓને નાંખ્યા રોળી બદામ પિસ્તાંને ચારોળી;
 એળચી સાકર લીધી બોહોળી, જઈને દુધ પીધાં.
 ગુલબાનાં ખાધાં છે પાન, ત્યારે માતા થયાં શાંત;
 રાતના બારને સમે જાણુ, ગયાં પધારી. સુરત. ૮.
 આરામુરી અંખે માત, જનુની જવાળા છોસાલાત;
 શાંતી કીધી, આપો આપ, સલખન પુરી
 અરજ સાંભળો અંખે માએ, કરજોડીને લાગુ પાએ;
 સેવક કેહે છે કરજે શાહે, દુનીઆં તારી. સુરત ૯.

છંદ ૯

સુણુ જવાલા માત સકળ વિખ્યાત, તમે સુણો વાત અંખા માહારી
 કર શિદ્ધ કામ, આવ્યો છું ધામ આપો વિસરામ આશા તહારી
 એક તાહારી આશ, રાખો માં પાસ; જાણીને દાસ, રાખો ચરણે
 અપું હું જપ, સમુદિ આપ, દુર્મતિ કાપ, લાગુ ચરણે
 નવ ઘટે એમ વિસારો કેમ, રાખોમાં રહેમ. આવ્યો દારે
 કર વિદન આજ. રાખોમાં લાજ; કર સિદ્ધ કાજ, નહીં કર ત્યારે.

શુભ

હું કરું તને સવાસ એ માતાજી,
 મેં ઝાલી તમારીઠાલ એ માતાજી;

કર કામ જાણિને બાળ ઓ માતાજી.

હું તારો બાળ, મેં ઝાલી દાલ; લેજો સંભાળ માતા માહારી કર વ-
કરી દેવની વાર દૈત્યોને ઠાર મારયા નિરધાર કહું વિસ્તારે
મધુકૈટભ જાણુ તેના લીધા પ્રાણુ પ્રથમ નિર્વાણુ કહું છું સારે
મહિષા સુર સાર જાણુ અપાર મારયો નિરધાર પલમાં પારે
તેં કાપ્યું શીશ ચડાવી રીશ દેવતાઓ શીશ નામે ત્યારે

બુલ

ચંડમુડના લીધા પ્રાણુ, ઓ માતાજી

તે ત્રિલોકમાં છે જાણુ ઓ માતાજી

દેવ સહુ કરે વખાણુ ઓ માતાજી

રૌબો રક્તખીજ ચડી બહુ ખીજ દૈત્યોતું ખીજ કાઢાડયું મારી ઝર ર

નિશુંભનિ ધાત કરી તેં માત વિસ્તારી વાત કહું છું આજે

શુભ આગ્યો ધામ સૈન્ય લઘ તાંહી નવ ચાલે કાંઈ રણમાં ગાજે,

માજી મુકે બાણુ, લે દૈત્યના પ્રાણુ; સૈન્ય મારી જાણુ, શુંભની સારે.

મારી સૈન્ય સાર, કરિ તારંતાર; તું લાવી પાર, જ્યારે જ્યારે

બુલ.

માજીને શુંભ બેહુ લડતા, ઓ માતાજી

એક એક થકી નહિં ડરતા, ઓ માતાજી

જાણુની વૃષ્ટી બહુ કરતા, ઓ માતાજી

તું કોપી માત, લિધું ત્રિશુળહાથ; કરી શુંભનિ ધાત, માતા મારીં કક.

કર સિધ્ધ કામ, આગ્યો છું ધામ; આપો વિશ્વરામ આજ્ઞા તાહારી ક

મહિપાસુરજી, તેના લીધા પ્રાણ; પલમાં નિવાણ, ક્ષણમાં પારે
લિધું સીતારૂપ, હણ્યો રાવણ બુધ; બળ કરીને ખુબ, તારમતારે.
વિભાષણનેરાજ, સાંધ્યું છે કાજ; બક્તની લાજ, રાખી ત્યારે.
માંડવની વાર, કરી તે સાર; કૌરવનો પાર. લાવી સારે.

છેલ.

કીધી દેવ તણી તે વાર, ઓ માતાજી
લાવિ સર્વ દૈત્યનો પાર, ઓ માતાજી
દેવે પુણ્ય વૃષ્ટી કરી ત્યાર, ઓ માતાજી
દેવતાની આશ, પુરી તે આસ; કહે શેવકદાસ, પુરો માહારી. કર ૪.

છંદ ૧૦

અબ્યા માં નામે, કરો સિધ કામે; હાવે આ રામે, બગ્ગોને આજે.
આજે આનંદે, ગાઉં માં છંદે; નમું હું પડે, રાખોની લાજે. ટેક.
લક્ષ્મી ચોરાશી, આવ્યો હું કાશી; ગર્ભજ વાશી, રહ્યોહું જમારે,
અરજ કરીને, પાપ પડીને; ધ્યાન ધરીને, કહ્યું મેં ત્યારે.
જનમ આપો, જપીશું જપો; તમે માં બાપો, થાઓ હમારે.
દયા ધરોની, દુઃખ હરોની; માફ કરોની, છઉં લાચારે.
નવજ માસે, પુરી છે આસે; જગતમાં વાસે, થયો છે આજે આજે ૧
પાપી જે માયા, લાગી છે છાંયા; બચન ગુમાયા, મેં જે કલાતાં.
મયો હું મોટો, રમત જોતો; દીવસ જોતો, ખેલો ખેલાતા.
આમ જીવાની, બન્યો તોફાની; થયો હરામી, રમત રમતાં.
તેમાંજ ફાળ્યો, હંકાર આવ્યો; કામ જગાવ્યો, પાપ ન ગણતાં.

સ્વારથ સીધાં, નાંણાં તો લીધાં; પાપ તો કીધાં, અત્યંત માંજે આજર.
 નિંદા પારકી, કરી બ્યારકી; યુગલ ચોરની થઇ સંગાઇ.
 તેથી સેતાને, બન્યો પેહલવાને; હુન્ન્યામાં નામે, કરે બગાઇ.
 નામ તમારું, લીધું ન સારું; લોકોને મારું, બારે લગાઇ.
 એકન કામે, આપ્યું બ્રહ્મ કામે; ધરમને કામે, કરે અગાઇ.
 મર્ધ જીવાની, તેતો ન જાણી; આઇ પુરાની, જગત છાજે. આજે. ૩
 નામ તમારું, ત્યારે સંભાર્યું; દૈવત હાર્યું, જે સમે બ્યારે.
 તે તો મડાએ, પાપપડાને; બેઠો અડીને; ઉતારો પારે.
 પાર ઉતારો, કઇ નિવારો; પાપ વિસારો, અંખા માં માહારે.
 મારે તો આસ, તમારી ખાસ; આપજો વાસ. ચાલું તમારે.
 તમારે પાએ, લાગું છું માંએ; શંકા ધાએ, ગરીબ નિવાજે. આજે. ૪.

છંદ ૧૧

સાચુ નામ સમરોરે, અંખાએ તો આરા સુરી.
 કહજી કળજીમમાં રે, જીતી જવ પાર તરો. ૨૬.
 જીહી કાયા, જીહી માયા, જીહા સખ સંસારે;
 માત પિતા છે જીહા તાહરાં, જીહી છે ધરની નાર.
 કહુંજને કબીલોરે, સાચું તે તો નથી જરી; સાચુ. ૧.
 જીહા હાથી, જીહા ઘોડા, જીહા રથને રાણા;
 કીરા માણેક જીહા જણો, જીહાં રૂપાનાં નાણાં.
 કચન કાચ તારીરે, તેને કેમ માંને ખરી; સાચુ. ૨.
 માહાર, માહાર, માહાર, કરે છે, તાહાર નહિ તલ બાર.
 માયાનો એ બાગ બન્યો છે. જીહા છે લોકાચાર;

ધન માલ મુકીરે, એક દીન જાણી મરી; સાચુ. ૩
 સત્ય નામ અંખાનું જાણી, સાચી મહું છું વાણી;
 જીહાને કેમ સાચું માને, અરે મુરખ અમાનો;
 સેવક માનો કેહ છેરે, સાચી એક અંખા ખરી; સાચુ. ૪.

છંદ ૧૨

બળે બાઇ અંખા નામ એક ખરે, બળે તે બવ સાગરમાં તરે ટેક
 જનક રાએની પુત્રી થકને, રાંમની સાથે વરે;
 રાવણ કુળ નિકંદન કીધું રાજ્ય ત્રિભીષણ દરે; બળે બાઈ. ૧.
 પ્રપદરાયના જગનમાંહે, કુંડમાંથી નીસરે;
 મારવનો તો કાંટો કાઢાડ્યો, સાહે પાંડવની કરે. બળે બાઇ ૨
 કોહોની બેહેની કોહોની પુત્રી, જગતમાંત એ ખરે;
 નિમિત્ત માત્રે મહાદેવ સાથે, લગ્ન કરી એવરે. બળે બાઇ ૩
 શક્તિ અર્થ જેણે સેવ્યાં છે, તે માયાથી તરે;
 કરી નમન મહું નિરમળ વાણી, સેવક એજ આશરે. બળે બાઇ ૪

દાહરો.

અંખિકા ચરણે પડી વંદું વારંવાર
 અંખિકા કશ્ચુ કરો, ખોગક જાણી સાર;
 અરજ એક મુજ રંકની, મુણ માણ આવાર;
 જીં આભારી તુજ તણો, કેહેતાં ન આવે પાર;
 મત નાટકના સારમાં, છંદ થયા તૈઆર;
 નમી કહું તુંને અંખિકા, હવે કશું વિસ્તાર;
 બાપા કાંઈ જાણું નહીં, તાહારો છે આધાર;

ધ્રુવરી આશાપુરે જય જય ગુગદાધાર.

છંદ ૧૩

રાહા.—ધન મંગળ હીન આજરે.

જય જય ગણપતિ રાજરે, સહુ નમિએ તમને;

૨૬.

આપ દયાળું, આપ કૃપાળું; [૨] વાર.

આપ સદા દાતારે, સહુ નમિએ તમને;

૧.

ધન્ય દિવસ હું આજનો માનું, [૨] વાર;

કરો પૂર્ણ મુજ કાજરે, સહુ નમિએ તમને;

૨.

સદા રહો સિર છત્ર હમારે, [૨] વાર;

વિષ્ણુ કરો સહુ તાજરે, સહુ નમિએ તમને;

૩.

છંદ ૧૪

રાહા.—ઉપસા.

નમુ દયાળી માતને, નમું નમું દયાળી;

૨૬.

પાય પડીને કરે વિનંતી, [૨] વાર;

અધોર કદ તુ કાપને, નમું નમું દયાળી;

૧.

જગત જાળથી મુક્ત કરીને, [૨] વાર;

અભયપદ તું આપને, નમું નમું દયાળી;

૨.

શેવક કેહે માં શરણે આવ્યો, [૨] વાર;

આંહો મહેકી રાખને, નમું નમું દયાળી;

૩.

રાહા.—શ્રી જગત પતી.

અહો અંબા સતી, તારી અકળ છે ગતી;
 ક્રમરે તુંજને વારંવાર, આપ શુભ મતી; ટેક
 અકળ કળા અંબા માં તાહારી, શોભાનો નહિં પાર;
 સરક સરવે હાથ જોડિને, જોલે જય જય કાર; અહો અંબા. ૧.
 દુઃખલાણી તું રાણી, તું દેવા પિ દેવ;
 સકળ વિધમાં રહી છે બ્યાપી, કરીએ તાહારી સેવ; અહો અંબા ૨.
 તારાં આસરે છંદ બનાવ્યા, માહારે નથી અનેક;
 શેવક કહે છે પાય પડીને, રાખો માહારી ટેક. અહો અંબા. ૩.

રાહા.—ગયો કાંહાં છોડી મને દીલગન.

આપોની મુને માન અંખિકા. આપોની મુને માન;
 જોરે છંદ નાદાંન પ્રસારો, રિક્કિ સિદ્ધિ સાન; અંખિકા. ટેક.
 અંબામા હુ બાળ તમારો, છેક છંદ અમાન;
 કૃપા કરીને બુદ્ધિ આપો, મારી વધારો હામ; અંખિકા, ૧.
 સદા ચોરાણી દેરા કરીને, આવ્યો છું તુંજ ધામ;
 મનસા વાચા કરિને કહું છું સિદ્ધ કરો મુજ કામ; અંખિકા, ૨.
 શેવક કહે તુંજ હારે આવી, ઉભો કરું સમરણ;
 દુર્મતિ કાપી, સુમતિ આપો; સદા રહેજો પરસાંન, અંખિકા; ૩.

છંદ ૧૭

શાહા—વારે ચડો જગત્રાતા

આવ્યો તમારે દ્વારે અંબામાં, આવ્યો તમારે દ્વારે. દેક
દ્વારે આવી તુને શીશ નમાવું, કરિ સ્તુતિ ગુણ વિસ્તારે.

અંબામાં આવ્યો તમારે દ્વારે. ૧

અમરામરણુ જગ તરણુ હરણુ દુઃખ દેવી તું કષ્ટાણી
કંઈક મુંઢને તું તારે, અંબામાં આવ્યો તમારે દ્વારે. ૨
અંસખ્ય અસુરના પ્રાણુ હરીને, સુરની કાધી રક્ષાએ. અંબામાં ૩.
વિષ્નુ હરણુ સુખ કરણુ રમરણુદે, હરનિશ મુજને તાહારે;
મનવાંછિત તું પ્રસારે અંબામાં આવ્યો તમારે દ્વારે. ૪.
સેવક તારો કહે કરજેડી સંકટે ચડજે વારે અંબામાં. ૫

છંદ ૧૮

શાહા—ડરમાં તું દીલસાય

અંબે જવાળામાત માહારી માણ અંબે જવાળા માત.
તમે સુણો હમારી વાત, [૧] માહારી માણ અંબે જવાળામાત દેક.
અંબેદ્યાળી આરામુર વાળી જોડે રાજે બેહેન બહુચરવાળી
મક્ત તણી કરોમા રખેવાળી, ખાવે બળુ સાહે યાઓને કાળી.
નમું નમું કરજેડીને માત, છો ત્રિલોક્યમાં ત્રિખ્યાત [૨]
માણ તમે અંબે જવાળા માત. ૧

માત હમારી ત્રિશુલ ધારી, આપ તણી જુગમાં ખલિહારી;
ત્રિલોક્યમાં નહિં જોડે તમારી. આપ દયાળી બડે અધિકારી.

તારા વિના કોઈ મુનો ન હામ, આપ શક્તિ છો શાક્ષાત. [૨]

માહારી માળ અંબે જ્વાળા માત ૧

છંદ ૧૯

રાહ—અખ ચલેન મોહન તેરા.

આરાસુરી કરો સુખ સાતા, નમુ તુને હું અંબામાતા.

તારા ગુણ હું બાવે ગાતા. થાય દરશનથી સુખ સાતા. ટેક

તું આરાસુરની રાણી [૨વાર] ગતિ તારી કોઈએન જાણી [૨]

હું છું આજ, રાખો માહાર લાજ. સકળ વિખ્યાતા. નમું ૧

છે તિલોકયમાં તુજ નામ, [૨] તુજ વિના મુનો નહિં હામ [૨]

કરું હું પ્રણામ, કરો સિદ્ધ કામ, તારા ગુણ ગાતા. નમું ૨

તારા ગુણ તણો વિસ્તારે [૨] કેહેતાં ન આવે પારે. [૨]

સકળ વિખ્યાત અંબિકા માત, અરજ સુણ દાતા. નમું ૩

એક તારા નામની આસે, [૨] રહેવા માંગું ચરણની પાસે [૨]

સેવકની આસ જાણીને દાસ પુરો અંન દાતા. નમું ૪.

છંદ ૨૦

રાહ—નમીએ દેવી તુને આજ

બંધુ સહુ સમરો અંબે માત,

રાખિ એક ચિન્તે, ધરિ દિલ પ્રીતે, દીનરાત. બંધુ સહુ—ટેક

સાખી

નિર્મળ નામ અંબા તણ્ય, સર્વ સારનો સાર

પૂર્વ જન્મના પાપથી, મુક્ત થશે એ દ્વાર. બંધુ સહુ ૧

જીવું લાહાણું જગતનું, વાહાણું કરો ન જરાએ
 દુર કરો સહુ મન યકી, તો ભવ સિંધુ તરાએ. બંધુ સહુ ૨
 સેવક રટો મુખ અબિકા, નામ નિરતર ખાસ
 વિદ્ય નિવારણ ચંદિકા, આપે શરણમાં વાસ બંધુ સહુ ૩.

રાહ—બતાવે સખી

દયાળી અમે તાહારં કરે સમરણ, તાહારં કરે સમરણ. દયાળી
 ધ્યાન લગાવું હરનિશ તાહારં, ભાવે કરે છું રટણ. દયાળી ૧
 શિવ સનકાદિક આધ શ્રદ્ધાદિક, નારદ તાહારે શરણ. દયાળી ૨
 આજ કળા અદ્ભુત તમારી, નમુ તમારે ચરણ. દયાળી ૩
 સેવક તાહારી વિનતી કરી કહે, ભાવે હો દરશન. દયાળી ૪

રાહા રાગ—પરજ

તમે અંબે અભયપદ દાતા, દાતા દાતા કર શુખ સાતા;
 આપ જગતના ત્રાતા. તમે અંબે ૧
 મનમાં અંબે, તનમાં અંબે. અંબે સકળ વિખ્યાતા. તમે ૧
 મમ કાયા છે ધરિયાલ રૂપી, ધડી મેં હાલ એ પાતા. તમે ૨
 અવધ પુરી યમ યમ દુત જીવ લઇ પલકમાં હડ જતા. તમે ૩
 આપ દયાળી આખરવાલી, ભાવે તેરા ગુણ ગાતા. તમે ૪
 સેવક શિશ છે તાહારે ચરણે, વારે ચડો જીમ માતા. તમે ૫

ચાહ—ગીરધારીને।

અલખેલીરે, આરાસુરની રાણી, માં પાવાની પટરાણી.

જમ હરનીરે, કર સંઘટની હાની, હાળો ભક્ત તણી અગ્રાની.

સુખ કરનીરે, કર સુખ દીન પ્રમાણી, માં બાળક તારો જણી.

મુલ

જગતની તું પ્રતિ પાળરે, ભક્ત જનની સ્યો શંભાળરે,

સદા રાખો હમપર ઢાલરે, મંમાપારે, તું જગમાં કલ્યાણી.

માં પાવાની પટરાણી ૧

સૂર્યપુર શું રે, માતા તું છે નિવાસી, રથજ સુંદર જેવું કાશી.

તુને ભજતાં રે, કુમતિ જાએ નાસી, સુમતિથી મન રહે પ્રકાશી

મુલ

છે તું દીન દયાળી કૃપાળરે, ભક્ત જનને કૃાળે ન્યાહાલરે,

તારા દરશનનો મુને ખ્યાલરે, કહું હું તુજનેરે, અંખે માત ભવાની.

માં પાવાની પટરાણી ૨

નિત્ય તરસુરે, દરજન માટે માણ, ન મળે દરસણુ નારાણ,

જેમ મચ્છીરે, જળથી રહે છે સાણ, તેમ દરશનથી હું રાણ,

મુલ

દરજનની મોટી આસરે, બાળકની હાળો ખ્યાસરે,

દરજન વિષ્ણુ પાડે નિરાશરે, જગદંબારે, દરજન દે શુભ વાણી,

માં પાવાની પટરાણી ૩

છે આ જગનીરે, ખોટી મોહોટી સમાઈ, દૂર કીજે યાજે નવાઈ,
છે મચ્છારે, તેથી કીજે સવાઈ; પરિ પૂછિ અંબિકા માઈ.

શુભ

કરગરી કહુ કંગાલરે, આણો મુજપર અતીસે વાહાલરે,
સેવક છું તાહારો બાળરે, કૃપા કીજે રે નવ ખંડની ધણીઆણી,
મા પાવાની પટરાણી. ૪

છંદ ૨૫

સાહ—૮૫તી છબિ તાહારીરે.

અંબા માં બલિહારીરે, [૨]

છે તાહારી ગતી ન્યારીરે, અંબા માં બલિહારી; ૧૬

ક બુધિ ટાળી માતા, સબુધિ આપો; [૨]

નિર્મળ મતિ કરો માહારીરે, અંબામાં. ૧.

મુંદર સિંહાશન, આપ બિરાજે; [૨]

મુગટ શોભે મિનાકારીરે, અંબામાં. ૨.

હાથમાં ચુડી મૈયા, પાંડમાં પાયલ; (૨)

બુધર રણા ધમકારીરે, અંબા માં. ૩.

કેડે કંમર પટો, નાસીકે નયની (૨)

હાથ ત્રિશૂળ રહાં ઝાલોરે, અંબામાં. ૪.

દુખ હરતા તમે શુભ કરતા છો, (૨)

સેવક જાએ વારી વારીરે; અંબામાં. ૫.

આ ચોપડીના અઝાડીથી આહુક થઈ ઉત્તજન આપનાર

ભગ્ત જનોના નામ નીચે મુજબ

વાડીફળીઆ

પ્રત

૨૦	૨૦	શ્રી ૭ શાહેન થાકોરભાઈ ચુનીભાઈ ચકાવાળા	૨૫
"		શ્રી ૦ ભયુભાઈ પમુભાઈ ચકાવાળા	૫
"		પા ૦ મોતીલાલ ચુનીલાલ વેગણાવાળા	૧
"		શ્રી ૦ દુવારકાભાઈ મોતીભાઈ દાદાવાળા	૧
"		મણીભાઈ નરસુભાઈ	૧
"		અનંતરાય લક્ષ્મણનરાવ	૧
"		શ્રી ૦ દુવારકાદાસ પરશોતમદાસ	૧
"		પા ૦ શીવલાલ બાલુભાઈ	૧
"		સોની માકુભાઈ કુલચંદ	૧
"		બળીભદ્ર જ્ઞેલાશંકર	૪
"		શ્રી ૦ કાળીદાસ ભગવાનદાસ	૧૦
"		પા ૦ પરબુદાસ જોડીશનદાસ	૧
"		માણેકલાલ ભાઈશંકર ત્રિવેદી	૧
"		શ્રી ૦ ઠાકોરદાસ વીજભુખણદાસ અશીશ્વી	૧
"		શ્રી ૦ જોડીશનદાસ દુવારકાદાસ પચીગર	૧
"		સોની દાસનદાસ નરસીંહદાસ સોનમડી	૧
"		સોની બીજવલભદાસ પ્રાણવલભદાસ	૧
"		શ્રી ૦ બાલભાઈ પ્રાણુવનદાસ	૧

૨૭	શોની હરકીશનદાશ ચુનીલાલ	૧
૨૮	શાં ઠાકોરદાશખાતમારામ	૧
૨૯	શ્રી કંબુ ધેલાશંકર	
૩૦	મજર દાલાબાઇ ધરધારામ	૧
૩૧	નગીનદાશ રંગીલદાશ ચીતણીઆ	૧
૩૨	કેશવરામ મણીશંકર	૨
૩૩	પાં મલુકચંદ કેસુરદાશ મોર યુથુપાળા	૨
૩૪	દરજી મોતીરામ જોંગી	૧

મોટી છીપવાડ

૩૫	ખતરી કેશવરામ રામશા	૧
૩૬	બંગાબાઇ દયારામ	૧

આમલીરાન

૩૭	રાં હરીનંદ બીમાનંદ	૧૫
૩૮	શોની હરગોવનદાશ નારણદાશ વાક ચુઠનાર	૧
૩૯	ઠા. હરજીવનદાશ અંબારામ	૧
૪૦	ત્રીપુગશંકર સુરજશંકર	૧
૪૧	વીજીઆશંકર રામશંકર	૧
૪૨	જેલાબાઇ રાશંકર	૧

લીમડીકુઈ

૪૩	મોતીરામ વેણીલાલ	૨
----	-----------------	---

શા. હસુભાઈ આતમારામ નાણાવટી ૧
 નાનુભાઈ શેખારામ મજબોદાર
 ત્રાપીપુરા

૨૨ હીમતરામ ધીરજરામ ૧
 ૨૩ હા. દયારામ પ્રાણવલ્લભ ૧

અંબાજીનો ચક્રો

૨૪ જાની વીજ્ઞાનકર જ્ઞેશંકર અંબાજીવાળા ૫
 ૨૫ જ્ઞેશી નાયુશંકર જ્ઞેશંકર ૧
 ૨૬ જીજ્ઞામાઈ ધીરજરામ ૧
 ૨૭ હા. દયારામ જગજીવન મીઠાવાળા ૧

અપાટીઓ ચક્રો

૨૮ પાધડી બાંધનાર જળવંતરાવ ૧
 ૨૯ પાધડી બાંધનાર બાઈદાશ તાપીદાશ ૨
 ૩૦ શા. ગોરધનદાશ જગજીવનદાશ વેરાગીવાળા ૧
 ૩૧ શા. પરમાનરદાશ ગોરધનદાશ ૧

શેનીકૃષ્ણીઉ

૩૨ શા. પ્રાણજીવનદાશ જગજીવનદાશ રેશ્મચરાળા ૧
 ૩૩ રતનલાલ હીમતરામ ૧

શાહપોર

૩૪ શા. દાયાભાઈ કશનદાશ ૧

કેળા પીઠ

૨૨	શાં દશપતરામ પ્રાણુવનદાશ સુખડીઆ	૧
૩૦	શાં મનલાલ પ્રાણુવનદાશ	૧
૩૭	શાં ગુલાબદાશ ત્રીભોવનદાશ	૧
૪૧	મનલાલ જૈલાભાઈ	૧

લીમડા ચોક

૪૪ ખતરી પ્રાણુવલભ ગણેશ

બરાનપેરી ભાગળ

૨૦	શાં લાલભાઈ હરકીશનદાશ સુખડીઆ	૧
૨૭	શાં બાલુભાઈ દામોદરદાત સુખડીઆ	૧
૨૯	લીલાભાઈ દાહયાભાઈ સુખડીઆ	૧
૩૦	હાં લલુભાઈ ફકીરભાઈ મજાઆવાળા	૧
૩૧	શાં ત્રીભોવનદાશ અંબારામ સુખડીઆ	૨
૩૨	રણુછોડદાશ વનમાળીદાશ સુખડીઆ	૧
૩૩	હાં પરશુદાશ મોતીરામ	૧
૩૪	ફકીરચંદ આતમારામ પક્ષતાગીઆ	૧
૩૫	મુળચંદ કુબેર પક્ષતાગીઆ	૧
૩૬	માધી રણુછોડ અમથા	૧
૩૭	શાં ભમવાનદાશ	૧

સાણીતજાપ

૩૧	નગીનદાસ બીખુભાઇ	૧
૩૨	શા. કાશીદાસ નારણદાસ	૧
૩૩	હા. કાળીદાસ દાયાભાઇ	૧
૩૪	હા. લલુભાઇ પરજીદાસ	૧
૩૫	શા. નગીનદાસ આતમારામ	૧

રૂવાળાનો ટેકરો

૩૬	શા. બગુભાઇ જીવણદાસ ચોકશી	૨
૩૭	શા. ગુલામદાસ નગેતમદાસ ચોકશી	૧
૩૮	શા. નરોત્તમદાસ શેવકરામ	૨
૩૯	શા. દુલભદાસ દાઆભાઇ	૧
૪૦	ચીમનલાલ અરીભાઇ સુખડીઆ	૧
૪૧	નગીનદાસ વરજદાસ ચોકશી	૧
૪૨	ગજર દલપતરામ નંદરામ	૧

હરીપદ

૪૩	શા. નરોત્તમદાસ કશનદાસ ચોકશી	૧૧
૪૪	શા. ત્રીભોવનદાસ રાજરામ	૧
૪૫	શા. હરકીશનદાસ કેશુરદાસ	૧
૪૬	પંડયા હરોશંકર શામનાથ	૧
૪૭	શા. રંગીલદાસ મોતીરામ	૧

શા. પરશુદાસ પરશૌતમદાસ ૧

હાઠકળીયું

શા. શ્રીજીભાઈ પરશુદાસ પામડી બાંધનાર ૧

શા. રણુછોડદાસ રતનચંદ ૧

ધીયાશેરી

શા. શોની ઇજારામ દામોદર ૧

ગોબી શેરી

શા. ગેલાભાઈ રાયચંદ ૧

દેવમપરે

શા. આત્મારામ મુળચંદ ૧

નવાપુરા

પા. મુળચંદ અમયા ૧

„ કૃણારામ નારણદાસ ૧

સો. છોટાલાલ ૧

ચે. દામોદર ઘેલાભાઈ ૧

સુધારો—વધારો.

પ્રજા પરની આઠમી કડીની નીચે આ પ્રમાણે વાંચવું:—
શ્રી સંતીનો પવન, ધણા થયા હોમ હવન;
લોકો જોલો ધન ધન, આરામરી.

જાહેર ખખર.

સર્વે ભક્ત જનોને વિનંતી કરવામાં આવે છે કે આ
ચોપડીના પૈસા ખરચ બાદ કરતાં ધર્માદામાં વાપરવાનાં છે
માટે આ કામમાં બદ્ધ રાખી બનતો આશરો આપશો.
નાચે લખેલે ઠેકાણેથી નીચેની ચોપડાઓ મળશે.
શા. છગનલાલ ધનસ્થામદાસ ઠે. વાડીકૂળીઆ ચકા-

વાળાની શેરી.

વિષ્ણુશંકર ઉરફે મંગુલાઈ હરિશંકર ઠે. અંબાળી

માતાનું ઠેકું.

ચોપડીઓનાં નામ.

ભજનમાળા

૦-૨-૦

પ.

૦-૬-૦

ગીત

૦-૧-૦

